

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De internis quibusdam vexationibus. Capvt XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

sione prædictum. Sæpiùs postea cogitabat. **R**rissimum est Domine, quod vulgò fertur. **C** Deus benè cupit, illi nemo potest officere. **T**ubernaculis etiam illius, qui hac in causam se amicum declararat erga ipsum, ut eadè dictum, nec diù post superuixit, post obituum suum omni illo ablato impedimento, quod vultus Dei contemplatione distinebatur, veste luculenta & aurea ipsi apprensus, amplexum eum complexus, faciem eius ad suas genas dè appressit, & ut quod ipsum offendisset, condonaret, essetque inter ipsos sempiternamicitia, obsecrauit. Pergratum hoc fuit. **M**ox ille euauit & ad cælestia migravit. **P**ostea ubi Domino visum est oportunitatem, Minister multa perpeffus, diuinitus est ab omni afflictione recreatus, idèq; interna cordis tranquillam requie, & gratia luculenta. **L**audabat ille Deum medullitus pro transacta præsertim afflictione, dicebatq; se nec pro mundo velle, quin esset hæc omnia perpeffus. **F**acile tum ex Dei illustratione cognoscere præclarior se erectum ac recreatum & in Deum subleuatam ex hac sui humiliatione, quam cunctis alijs, quas à puero esset perpeffus usq; temporis, afflictionibus.

De internis quibusdam vexationibus.

CAPVT XLI.

Filia spiritalis Ministri cum iam memoriam legisset afflictionem, & præcondole-

Liberatur tãdem ab omni molestia.

OTV

45

tia satis plorasset, orauit eum, vt etiam de in-
 ternis diceret vexationibus. Respondit ille se
 de internis molestijs duo quædam recitaturū.
 Fuit, inquit, in ordine quodam Monastico
 vir quidam celebris nominis, cui Deo permig-
 tente crux quædam interna acciderat. Sub hac
 cruce aded totus animo conciderat, vt noctu
 diuque lachrymis & eiulatu se affligeret, ac
 miserè cruciaret. Ille ergo idem venit ad Mi-
 nistrum Sapientiæ, eique magna cum denotio-
 ne suam explicauit vexationem, obsecrans vt
 suis precibus ipsi à Deo opem flagitaret. Manè
 quodam cum pro ipso oraret Minister, fede-
 retque in Sacello suo, in visione adstitit coram
 ipso diabolus speciem præferens nigerrimi
 Aethiopis, flammantibus oculis, & tartareo ac
 terribili adpectu, arcum manugestans. Cui
 Minister: Adiurote, inquit, per DEVM vi-
 uum, vt quis sis, aut quid hic velis, explices.
 Respondit ille prorsus diabolicè: Ego blasphem-
 iæ spiritus sum, experierisque tu ipse quid
 velim. Ministro autem se ad Chori ostium a-
 uertente, ecce frater supradictus per idem in-
 trans ostium, volebat in Chorum ob Missam
 cantandam ingredi. Illic teter cacodæmon
 suum intendens arcum, ignitum misit telum
 in cor fratris illius afflicti, ita vt penè supinus
 corrueret, nec posset in Chorum pertingere.
 Quare offensus Minister, durè illum dæmo-
 nem obiurgauit. Quod indignè ferens super-
 bus dæmon, intento arcu volebat etiam in i-
 psum iaculum ignitum emittere, sed Minister
 actutum se ad beatam virginem cōuertens, ait:

Qg

Nos

Ministro pro
 altero depre-
 canti diabo-
 lus in visione
 apparet.

Nos cum prole pia benedicat virgo MARIA
 Mox dæmon fractis viribus euanuit. Non
 facto, exposuit hæc Minister fratri memo-
 to, indicauitque ei certa remedia, non
 quam quæ in concione illa sua confectio
 cuius est initium, LECTVLVS NOSTRVS
 FLORIDVS, &c. Inter alios multos
 nis crucibus prægrauatos, quadam vice
 fit ad Ministrum homo quidam secularis
 terius regionis, dixitque ei se longè omni-
 grauissimè vexari, nec tamen à quoquam
 se referre consilium. Non ita pridem, inquit
 desperaueram, & præ doloris vehemē-
 meipsum volebam interficere. Hoc angeli
 correptus, cum iam iamque in aquam
 vellem præcipitem dare, & facto impetu
 me ipsum homicida insurgerem, supra
 vocem audiui eiusmodi. Cessa, Cessa,
 ipsum tam turpiter perdideris. Inquire
 trem illum Dominicanum, (expressit autem
 ei nomen Ministri, quod ille nunquam au-
 rat) isque te releuabit ac instituet. His
 exhilaratus, noluit seipsum extinguere, per-
 quisitque Ministrum vt iussus erat. Vidit
 autem Minister lamentabiles hominis qua-
 monias, placidè ad eum conuersus: tanta
 animum consolatione & hilaritate affe-
 cit, docuitque quid ageret, vt dein-
 ceptus Dei fretus gratia, in eius-
 modi tentationes non
 incidere.

Sup. 164.

Eripit homi-
 nem à despe-
 rationis præ-
 cipitio.

OTV
 45